رضا يوسفى⁽ دانشگاه صنعتى شريف

ارائه یک مدل تحلیلی به منظور پیش بینی نیروهای ماشینکاری وارد بر فرز سرکروی

محسن حامدی^۲ دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه تهران

چکیدہ

در این تحقیق، فرآیند فرزکاری با فرز سرکروی تجزیه و تحلیل شده و بر اساس مکانیک تراش فلزات مدلی برای پیش بینی نیروهای وارد بر فرز سرکروی ارائه شده است. در این مدل، لبهٔ برنده که در عمل برش مایل انجام می دهد، به اجزای بسیارکوچکی تقسیم شده است. فرض می شود که هر یک از این اجزا یک لبهٔ برنده راست تراش باشد. نیروی وارد بر لبهٔ برنده برآیند نیروهای وارد بر این اجزاء است. برای محاسبهٔ زاویه برش و اصطکاک و نیز تنش برشی بر حسب سرعت تراش، سرعت پیشروی و زاویهٔ براده از توابعی تجربی استفاده شده است. مقدار نیروهای حاصل از این مدل با نیروهای به دست آمده از نتایج تجربی دیگران روی فولاد ۱۰۴۵ و آلیاژ V ماآه All که در شرایط مختلف تراش انطباق خوبی با یکدیگر دارند.

واژه های کلیدی: مایل تراشی، فرز سرکروی، نیروهای ماشین کاری

An Analytical Model for Prediction of Cutting Forces in Ball-end Mill Machining

R. Yousefi

Sharif Univ. of Tech.

M. Hamedi

Dep't of Mech Eng., Univ of Tehran.

ABSTRACT

In this work, the ball-end mill machining has been analyzed and a model based on mechanics of metal cutting is developed. This model is used for prediction of the cutting forces in ball-end milling from fundamental data. The cutting edge in this model is considered as a series of infinitesimal elements and the oblique cutting process with these elements has been analyzed as orthogonal cutting process. Cutting forces result from the summation of cutting forces on these elements. The results have been compared with the experiments on machining 1045 steel and Al_4 Ti₆V and show relatively good agreements.

Key Words: Oblique Cutting, Ball-end Mill Machining, Cutting Forces

استادیار (نویسنده پاسخگو): yousefi@sharif.edu
 ۱- استادیار

۴- ناحیهٔ اولیهٔ تغییر شکل برای ایجاد براده به عنوان صفحهٔ برش در نظر گرفته می شود. تنش برشی در طول این صفحه یکنواخت و مساوی فرض می شود، ۵- نیرو و سرعت برش در صفحهٔ برش در یک امتداد هستند، ۶- لبهٔ برش به طور کامل تیز فرض می شود و از نیروی شخم صرف نظر می شود، ۷- لبهٔ تراش به اجزای کوچک و مساوی تقسیم می شود و نیروی ماشینکاری از حاصل جمع نیروهای وارد بر این اجزای کوچک به دست می آیند، ۸-گام مارپیچ فرز سرکروی ثابت فرض می شود و ۹- ماشینکاری بصورت شیار زنی در حالت افقی انجام می شود.

۲– هندسهٔ ابزار فرز سرکروی با توجه به شکل ۱، هر نقطه روی لبهٔ تراش در قسمت کروی ابراز دارای مختصات زیر است:

$$x = R\cos(\alpha_n)\cos k , \tag{1}$$

$$y = -\frac{1}{2}Rsin(2\alpha_n)[sink-1], \qquad (\uparrow)$$
$$z = -R\left[\cos^2(\alpha_n)sink + sin^2(k)\right]. \qquad (\uparrow)$$

k در روابط بالا R شعاع ابزار، $lpha_n$ زاویهٔ عمودی براده Rزاویهٔ نقطهٔ مورد نظر در مختصات کروی است. با توجه به شكل 1 مي توان نوشت:

$$x^{2} + y^{2} + (R - z)^{2} = R^{2}$$
. (4)

شعاع این نقطه در صفحهٔ x-y از رابطهٔ زیر به دست مي آيد:

$$R_z^2 = x^2 + y^2 . \tag{(a)}$$

10-Normal Rake Angle

امروزه فرآیند ماشینکاری با فرزسرکروی^۱ به صورت گسترده در ماشینکاری سطوح پیچیده و سه بعدی، مانند سنبه و ماتریس، قطعات هوا فضا و ...، مورد استفاده قرار می گیرد. ماشینکاری با فرز سرکروی با روش های دیگر فرزکاری متفاوت است. زیرا سرعت برش^۳ در امتداد لبه^۴ برنده، متغیر و نیروهای ماشینکاری^۵ وابسته به آن نیز متغیر خواهند بود. ازطرفی، تجزیه وتحلیل نیرو در فرز سرکروی نسبت به روش هیای دیگر مشکل تر است [۱-۵]. برای محاسبهٔ نیروهای ماشینکاری در فرآیند فرزکاری با فرز سر کروی مدل های مختلفی ارائه شده است. یانگ و یارک² با استفاده از عامل"اثر اندازه"^۷ در تراش فلزات و تأثیر آن بر نیروهای ماشینکاری در فرز سركروى مدلى ارائه كرده اند [٣]. لى و آلتينتاس^ نيز مدلی برای محاسبه نیروهای ماشینکاری در فرز سر کروی ارائه کرده اند که برای هر نوع ابزار با هندسه و شرایط مختلف تراش به کارمی رود[۲]. در مدل ارائه ارائه شده به وسیله کرده اندکه در آن لبهٔ تراش فرز سر کروی به وسیلهٔ تای و فوه ٔ تقاطع یک صفحهٔ مورب با سطح کروی نمایش داده شده است. این مدل نیروهای ماشینکاری در فرز سرکروی را در محدودهٔ وسیعی از شرایط تراش، هندسهٔ ابزار و قطعه کار، هندسه فرآیند و سایر متغیرها پیش بینی می کند. این مقاله مدلی برای محاسبهٔ نیروهای ماشینکاری در حالت استاتیکی ارائه می کند. [۵].

در این مدل فرضیات زیر در نظر گرفته شده است: ۱- براده جسم صلبی است که تحت اثر نیروهای وارد از صفحهٔ برش و سطح تماس براده با قلم به حالت تعادل رسیدہ باشد،

۲ – براده از نوع پیوسته است،

۳- اثر تغییرات دما در حین ماشینکاری لحاظ نمی شود،

- 1 -Ball-end Milling
- 2 -Sculptured Surface
- 3- Cutting Speed 4 -Cutting Edge
- 5 -Cutting Force
- 6 -Yang & Park-
- 7 -Size Effect
- 8 -Lee & Altintas
- 9 Tai & Fuh

۱– مقدمه

+Z

$$ds = \|dr\| \quad . \tag{(1)}$$

با مشتق گیری از رابطهٔ (۹)، طول (ds) با استفاده از رابطهٔ زیر تعیین می شود:

$$ds = \|dr\| = \frac{tani}{R} \sqrt{\frac{R^2 - R_z^2}{R_z^2}} + R_z^2 + \left(\frac{R}{tani}\right)^2 dz \quad (11)$$

i (11)
i (11)

$$i_z = Arctan(\frac{R_z}{R}tani)$$
 . (17)

زاویهٔ بین خط افق و شعاع نقطهٔ مورد نظر تا مرکز قسمت کروی (k) برابر است با:

$$cosk = \frac{R_z}{R}$$
 . (17)

زاویهٔ مؤثر براده^۴ از معادله زیر به دست می آید [۶]:

$$sin\alpha_e = cosi_s sin\alpha_n cos\eta_c + sin\eta_c sini_z$$
, (۱۴)
که در آن، *i* زاویهٔ شیب لبهٔ برنده، α_n زاویهٔ عمودی براده
 σ_c زاویهٔ جریان براده است. با در نظر گرفتن قانون
استبلر⁶ که در آن شیب لبهٔ ابزار برابر با زاویهٔ جریان براده
است، معادلهٔ فوق به شکل زیر نوشته می شود [۶]:
 $sin\alpha_e = cos^2 i_s sin\alpha_n + sin^2 i_s$. (۱۵)
 $Sin\alpha_e = cos^2 i_s sin\alpha_n + sin^2 i_s$. (۱۵)
 $Sin\alpha_e = cos^2 i_s sin\alpha_n + sin^2 i_s$. (۱۵)
 $\sigma_c = cos^2 i_s sin\alpha_n + sin^2 i_s$. (۱۵)
 $\sigma_c = cos^2 i_s sin\alpha_n + sin^2 i_s$. (۱۵)
 $\sigma_c = cos^2 i_s sin\alpha_n + sin^2 i_s$. (۱۵)

می اید. اگر p_1 پایین ترین نقطهٔ درگیری و p_7 بالاترین نقطه درگیری ابزار و قطعه کار باشد، در این صورت زاویهٔ تأخیر این دو نقطه برابر است با: $\psi_{1,2} = \theta_1 - \theta_2$, (۱۶) که در رابطه بالا، θ_1 و θ_2 به ترتیب زاویهٔ چرخش نقاط

 $\begin{array}{l} \vdots \\ p_{1} \\ p_{2} \\ \end{array} = \theta_{1} - \psi_{1,2} \\ \end{array}$

6 -Engagement Angle

که در آن، i زاویهٔ شیب i لبهٔ برنده در قسمت استوانه ای فرز سر کروی و ψ زاویهٔ تأخیر iنقطهٔ مورد نظر روی لبهٔ برنده نسبت به نوک ابزار است. مقدار حداکثر آن از رابطهٔ زیر به دست می آید:

$$\psi = \frac{ztani}{R} \quad . \tag{A}$$

از طرفی، بردار مکان هر نقطه روی لبهٔ برش از رابطه زیر
محاسبه می شود[۴]:
$$\vec{r} = R_{\underline{z}} sin(\theta - \psi) \vec{i} + R_{\underline{z}} cos(\theta - \psi) \vec{j} + R \times \psi coti \vec{k}$$
. (۹)

طول جزء بسیار کوچک از لبهٔ برنده درگیر با قطعه کار(ds)، برابر اندازه بردار مکان $\left\| dr \right\|$ است، یعنی:

^{3 -}Ball Part

^{4 -}Effective Rake Angle

^{5 -}Stabler

¹⁻Inclination Angle

^{2 -}Lag Angle

 p_{1} توجه شود که، $\psi_{1,2}$ زوایهٔ تأخیر نقطه p_{τ} نسبت به p_{τ} بوده و برابر است با: بوده و برابر است با: $\psi_{1,2} = \psi_2 - \psi_1$. (۱۸) مقدار تأخیر زاویهٔ در نقاط p_{τ} و p_{τ} از معادلهٔ (۷) به دست می آید، در این صورت :

$$\psi_{1,2} = \frac{tani}{R} (z_2 - z_1).$$
 (19)

:ابنابراین زاویهٔ درگیری بالاترین نقطه
$$p_r$$
، عبارت است از $\theta_2 = \theta_1 - \frac{tani}{R}(z_2 - z_1)$. (۲۰)

$$t(\theta) = R_{z2} - R_{z1} + f_h sin\theta . \tag{(1)}$$

در شکل ۲، f_h مؤلفهٔ افقی مقدار پیشروی در امتداد مسیر حرکت ابزار و R_{z1} و R_{z2} بترتیب شعاع نقاط درگیری در دو موقعیت متوالی است. از آنجا که براده برداری درسطح افق انجام می شود، پس $R_{z2} = R_g$ و همچنین مؤلفهٔ افقی مقدار پیشروی در امتداد مسیر ابزار با مقدار پیشروی به ازای هر دندانه (f_t) یعنی با مقدار پیشروی به ازای هر دندانه (f_t) یعنی $f_h = f_t$ در (f)

شکل۲: هندسهٔ ضخامت براده تغییر شکل نیافته برای مسیر ابزار کروی.

شولز⁷، معادلهٔ زیر را برای محاسبه ضخامت میانگین براده بیان کرده است[۱۱]:

$$t_m(\theta) = \frac{1}{\theta_2 - \theta_1} \int_{\theta_1}^{\theta_2} t(\theta) d\theta \quad . \tag{(Y7)}$$

از جایگزینی روابط (۲۰و۲۲) در معادلهٔ (۲۳)، داریم:
(۲۴)
$$f_t R \left[cos(\theta_1 - \frac{(z_2 - z_1)}{R} tani) - cos\theta_1 \right].$$

 $(z_2 - z_1)$ tani

۵- نیروی لبهٔ تراش^۴

در عمل تراشکاری، لبهٔ برنده به طورکامل تیز نیست و در اثر سائیدگی ابزار شعاع کوچکی پیدا می کند. بنابراین در عمل تراش تماس بین ابزار و قطعه کار در یک سطح انجام می گیرد، نه در یک خط، بنا براین به لبهٔ برنده علاوه بر نیروی تراش، نیروی دیگری به نام نیروی لبه وارد می شود. نیروی لبه از معادلات زیر به دست می آید[7]:

$$F_{pe} = k_{pe} \times ds , \qquad (\Upsilon\Delta)$$

$$F_{qe} = k_{qe} \times ds , \qquad (\Upsilon \mathcal{F})$$

$$F_{re} = k_{re} \times ds , \qquad (\Upsilon Y)$$

که در روابط بالا، F_{qe} ، F_{re} و F_{qe} نیروهای مماسی، شعاعی و محوری وارد بر لبهٔ ابزار و k_{qe} و k_{pe} و k_{re} و ضرایب نیروی لبه هستند، که برای هر نوع جنس قطعه کار ثابت خواهند بود. ds طول لبهٔ برندهٔ درگیر با قطعه کار است. ضرایب نیروی لبه بر حسبN/mm است. برای آلیاژ $Ti_{6}Al_{4}V$ این مقادیر به وسیلهٔ آلتینتاس به شرح زیر به دست آمده است:

$$\begin{split} k_{pe} &= 24N \,/\, mm\,,\\ k_{qe} &= 43N \,/\, mm\,,\\ k_{re} &= 0\,. \end{split}$$

۶- پیش بینی نیروهای ماشین کاری نیروی ماشین کاری، حاصل جمع نیروی لبه و نیروی تراش است که با صرف نظر کردن از نیروی لبه، نیروی ماشین کاری برابر با نیروی تراش خواهد بود. نیروهای dF_r ماشین کاری مماسی dF_p شعاعی dF_q و محوری -

3- Schulz

¹⁻ Feng

²⁻ Menq

⁴⁻ Edge Force

$$tan\phi_n = \frac{\frac{t}{t_c} \cos\alpha_n}{1 - \frac{t}{t_c} \sin\alpha_n} \quad , \tag{(49)}$$

$$\tau = \frac{(F_{pc} \cos\phi_n - F_{qc} \sin\phi_n) \sin\phi_n}{b.t} , \qquad (\pounds)$$

 t_c که در آنها، t ضخامت براده تغییر شکل نیافته، t_c ضخامت براده و b پهنای تراش است.

شکل۳: هندسهٔ لبهٔ برنده و نیروهای تراش.

و نیروی جانبی تراش F_{qc} و F_{pc} به ترتیب نیروی اصلی و نیروی جانبی تراش هستند و با دینامومتر در آزمایش، اندازه گیری می شوند. تنش برشی، زاویهٔ اصطکاک و زاویهٔ برش به وسیله ناکایاما^۴ برحسب سرعت تراش، سرعت پیشروی و زاویهٔ براده برای فولاد ۱۰۴۵ به صورت معادلات زیر بیان شده است [۳]:

$$\phi_n = 106.7 (V.f)^{0.5} + 0.375 \alpha_e + 13.64$$
, (f1)

$$\beta_n = 48.4 (V.f)^{0.125} + 28.586 - \phi_n + \alpha_e , \quad (\texttt{FT})$$

$$\tau = 1.586 (V.f)^{-0.25} + 67.703$$
 . (47)

$$dF_p = k_{ip} t_m(\theta) ds \quad , \tag{1}$$

$$dF_{q} = k_{tq}t_{m}(\theta)ds , \qquad (\tilde{\cdot})$$

$$k_{ip} = \frac{\tau \cos(\beta_n - \alpha_n) + \tan\eta_c \sin\beta_n \tan i}{\sin\phi_n \times C} , \qquad (\ref{eq:kip})$$

$$k_{iq} = \frac{\tau sin(\beta_n - \alpha_n)}{sin\phi_n cosi \times C} , \qquad (\mbox{"}\mbox{"}\mbox{"})$$

$$k_{tr} = \frac{\tau \cos(\beta_n - \alpha_n) \tan i - \tan \eta_c \sin \beta_n}{\sin \phi_n \times C} , \qquad (\Upsilon\Upsilon)$$

$$C = \sqrt{\cos^2(\phi_n + \beta_n - \alpha_n) + \tan^2 \eta_C \sin^2 \beta_n} \quad . \quad (\Upsilon^{\epsilon})$$

از قرار دادن رابطهٔ (۱۱) و روابط (۳۴–۳۱) در معادلات
(۲۸–۳۰)، مقادیر
$$dF_q$$
، dF_q ، م dF_p و م dF_r به شرح زیر حاصل
می شوند:
(۳۵)
 τ t $(cos(\beta - \alpha) + tann sin \beta tani) ds$

$$dF_{p} = \frac{t I_{m} \left(\cos(\beta_{n} - \alpha_{n}) + tan\eta_{c} \sin\beta_{n} tant\right) ds}{\sin\phi_{n} \sqrt{\cos^{2} \left(\phi_{n} + \beta_{n} - \alpha_{n}\right) + tan^{2} \eta_{c} \sin^{2} \beta_{n}}}$$
(79)

$$dF_{q} = \frac{\tau t_{m} \left(sin(\beta_{n} - \alpha_{n}) \right) ds}{sin\phi_{n} cosi \sqrt{cos^{2} \left(\phi_{n} + \beta_{n} - \alpha_{n}\right) + tan^{2} \eta_{c} sin^{2} \beta_{n}}}$$
(\Vec{V})

$$dF_r = \frac{\tau t_m \left(\cos(\beta_n - \alpha_n) tan i - tan\eta_c \sin\beta_n\right) ds}{\sin\phi_n \sqrt{\cos^2(\phi_n + \beta_n - \alpha_n) + tan^2\eta_c \sin^2\beta_n}}$$

$$\phi_n$$
 تنش برش au ، زاویهٔ اصطکاک β_n و زاویهٔ برش ϕ_n تنش برش au , au و استفاده از معادلات زیر تعیین می شوند:

$$tan\beta_n = \frac{F_{qc} + F_{pc}tan\alpha_n}{F_{pc} - F_{qc}tan\alpha_n},$$
(TA)

1-Shear Stress

4-Nakayama

²⁻Friction Angle

³⁻Shear Angle

$$f_{i} = 0.1mm$$
 سرعت پيشروى $T_{i} = 0.1mm$ عمق محورى تراش $Z = 1mm$ عمق محورى تراش $Z = 1mm$ در اين آزمايشات از فرز سر كروى از جنس HSS در اين آزمايشات از فرز سر كروى از جنس $\alpha_n = 15^\circ, i = 30^\circ, i = 9mm$ استفاده مشخصات $\alpha_n = 15^\circ, i = 30^\circ, i = 9mm$ استفاده شده است. نتايج حاصل از اين آزمايشات و نتايج به دست آمده از حل معادلات نيروهاى ارائه شده در مدل، در شكل Δ مقايسه شده اند. فرض اين است كه براده بردارى شكل Δ مقايسه شده اند. فرض اين است كه براده بردارى نيروى لبه صرف نظر شده است. محور x انجام مى شود و از آزمايشات ديروى لبه صرف نظر شده است. $\Delta \alpha_n = 0.0508mm$ به شرح النه $f_i = 0.0508mm$ بسرعت دورانى $f_i = 0.0508mm$ مشخصات فرز سر كروى به كار رفته در اين آزمايش، عمق محورى تراش $T_i = 0.0508mm$ مشخصات فرز سر كروى به كار رفته در اين آزمايش، مشخصات فرز سر كروى به كار رفته در اين آزمايش، يستوهاى تجربى و مقادير حاصل از مدل پيشنهادى در يروهاى ترمكل P مقايسه شده اند. نيروهاى ترام $\alpha_n = 0.0508mm$

تغییرات نیروهای پیشگوئی شده F_x و F_z و F_z در این منحنی ها به ترتیب از روابط (۵۳ – ۵۲) به دست می آیند. از طرف دیگر، در این آزمایش ها نیروهای dF_p می آیند. همواره مواره می آیند همواره می شوند، در حالی که نیروی dF_r که از معادلهٔ (۳۷) به دست می آید، همواره منفی و مقدار ناچیزی از نیروی تراش را تشکیل می دهد.

تغییرات زاویهٔ چرخش ابزار (heta) عامل تعیین کننده ای در تغییرات دیاگرام نیروها محسوب می شود. زاویهٔ k در heta =0 برابر با 90° است. با ادامهٔ چرخش

برشی، زاویهٔ برش و زاویهٔ اصطکاک برای آلیاژ Ti₆Al₄V را بیان کردند[۲]:

$$\tau = 613MPa , \qquad (\texttt{ff})$$

$$\beta = 19.7 + 0.29\alpha_n , \qquad (\$\Delta)$$

$$\tan\beta_n = \tan\beta \times \cos\eta_c \ , \tag{(ff)}$$

$$r_0 = 1.755 - 0.028\alpha_n , \qquad (4Y)$$

$$a = 0.331 - 0.0082\alpha_n, \qquad (f\lambda)$$

$$r_c = r_0(t_m)^a , \qquad (49)$$

$$= r_{c} \frac{\cos \eta_{c}}{\cos i} , \qquad (\Delta \cdot)$$

$$tan\phi_n = \frac{r_t \cos\alpha_n}{1 - r_t \sin\alpha_n} . \tag{(a1)}$$

 $r_t =$

در این روابط، *t_m* ضخامت متوسط براده و *t_t* نسبت تراش در مایل تراشی است. مؤلفه های نیروهای جزئی وارد بر ابزار در امتداد محورهای Y ، X و Z نشان داده شده در شکل **T** به صورت زیر نوشته می شوند: (۵۲)

$$dF_{X} = -dF_{p}\cos\theta - dF_{q}\cos k\sin\theta - dF_{r}\sin k\sin\theta$$
(Δ ^{(Δ})

$$dF_{y} = dF_{p}sin\theta - dF_{q}coskCos\theta - dF_{r}sin kcos\theta$$
$$dF_{z} = dF_{q}sink - dF_{r}cosk \quad (\Delta f)$$

برآیند این سه نیرو، نیروی کلی وارد بر ابزار است و از رابطهٔ زیر به دست می آید:

$$F = \sqrt{F_x^2 + F_y^2 + F_z^2}$$
 . (۵۵)

۷ – مقایسهٔ نتایج پیش بینی شده و نتایج تجربی شکل۴ تغییرات زوایای عمودی و مؤثر براده و همچنین زاویهٔ تمایل لبهٔ برنده یعنی a_n ، a_r ، برای ابزاری با شعاع ۹ میلی متر در امتداد Z برای زاویهٔ چرخش ابزار شعاع ۹ میلی متر در امتداد Z برای زاویهٔ چرخش ابزار آمده به وسیله یانگ و پارک انطباق خوبی دارد [۴]. آزمایشات دیگری با شرایط زیر برروی فولاد ۱۰۴۵ انجام شده است:

سرعت تراش *V* = 30*m* / min

ابزار، مقدار آن کاهش یافته تا در $\theta = \psi_{AB}$ به مقدار ثابتی می رسد. مقدار زاویهٔ k تا k = 0 عال $\theta = 180 - \psi_{AB}$ تابت است و پس از آن کاهش می یابد تا در 180 = θ به صفر می رسد. بنابراین زاویهٔ k را می توان به عنوان یک ضریب ثابت در نظر گرفت. در منحنی های رسم شده در شکل **۵** تغییرات نیروی F_x از رابطهٔ (۵۲) به دست می آید.

در شروع درگیری که $\theta = 0$ است، چون نیروهای و dF_r و dF_r برابر با صفر هستند، بنا براین مقدار dF_q ، dF_p $\cos\theta$ نيروى F_x برابر با صفر است. با افزايش θ ، ضريب برای dF_p به عنوان یک ضریب کاهنده عمل می کند و عبارت Sin heta برای dF_q به عنوان یک ضریب افزاینده عمل می کند. چون علامت هر سه نیروی dF_q dF_q و در رابطهٔ (۵۲) منفی است بنابراین، حاصل جمع dF_r این مقادیر یک مقدار منفی است. با ادامهٔ چرخش ابزار در حدود $heta=60^\circ$ مقدار F_x به حداکثر خود می رسد. با زیاد شدن heta اثر dF_p به مرور در منحنی F_x کاهش می یابد، زیرا Cos heta به سمت صفر میل می کند. از طرفی ضریب cosk نیز باعث کاهش dF_q می شود و به این ترتیب F_x به سمت صفر میل می کند. به طوری که در $\theta = 90^\circ$ مریب dF_p صفرمی شود. و مقدار نیروی در این حالت فقط مربوط به dF_q و dF_r می شود. F_x برای زاویهٔ چرخش $\cos heta$ ، مقدار $\cos heta$ منفی می شود. بنابراین ضریب dF_p مثبت شده و Sin heta هم به عنوان ضريب كاهنده عمل مي كند. به اين ترتيب نيروي کاهش می یابد تا در حدود $heta = 110^\circ$ مقدار آن صفر F_x می شود. با ادامهٔ چرخش ابزار، این روند ادامه دارد و به مرور ضریب dF_p افزایش و dF_q کاهش می یابد.

بنابراین مقدار F_x در جهت مثبت افزایش می یابد. در heta بنابراین مقدار heta به حداکثر خود می رسد. پس از آن با کاهش $heta=150^\circ$ نیروهای heta=0 و dF_q مقدار F_x کاهش یافته تا اینکه در $heta=180^\circ$ مقدار آن صفر می شود.

منحنی تغییرات F_y نیز از رابطهٔ (۵۳) پیروی می کند. در این رابطه ضریب F_p که $Sin\theta$ است، با افزایش θ به عنوان ضریب افزاینده عمل می کند. در مقابل، عبارت $CoskCos\theta$ به عنوان ضریب کاهندهٔ مقابل، عبارت θ cosk $Cos\theta$ به عنوان ضریب کاهندهٔ dF_q خواهد بود. بنابراین با چرخش ابزار F_y در جهت مثبت، سیر صعودی دارد تا در حدود $000 = \theta$ مقدار F_y به حداکثر خود می رسد. در $000 = \theta$ مقدار F_y به حداکثر خود می رسد. در $000 = \theta$ مقدار $Gos\theta$ به عنوان drup - 200 منفی می شود و در مقابل $Gos\theta$ به عنوان $Gos\theta$ به عنوان Gose - 200 نیروی از منحنی پس از Gose - 200 نیروی F_y ایرابر با صفر می شود.

منحنی تغییرات F_z نیز از رابطهٔ (۵۴) به دست می آید. در این منحنی، F_q نقش اصلی را دارد و چون همواره مثبت است، بنا براین با چرخش ابزار تا $90^\circ = 9$ حالت صعودی دارد و پس از آن حالت نزولی پیدا می کند تا در $0^\circ = 180^\circ$ برابر با صفر می شود. نیروی dF_r مقدار تا در تعیروی تراش را تشکیل می دهد، بنابراین در مقابل نیروهای تر dF_p ، dF_p اثر کمتری در تغییرات نیروهای F_x ، F_x و r_y ، F_x دارد. تغییرات نیروهای F_x ، F_x و F_z در بقیه حالات به همین روال است.

مقایسهٔ مؤلفه های نیروهای تجربی و پیش بینی شده، به وسیلهٔ مدل در شکل Δ تفاوت هایی را نشان می دهد. در ابتدای شروع درگیری ابزار و قطعه کار مشاهده می شود که مؤلفه های تجربی از مقادیر پیش بینی شده به وسیله مدل بزرگ تر هستند. این اختلاف به علت نوع ماشین کاری خاصی است که در این نقطه وجود دارد. در شروع درگیری ابزار و قطعه کار، سرعت تراش در نوک ابزار صفر است. بنابراین شروع درگیری همراه با فشار خواهد بود که در نتیجه نیروی تجربی بیشتر از مقدار پیش بینی شده را نشان می دهد. در انتهای درگیری یعنی در محدوده هایی که θ کمتر از "180 است، مؤلفه های نیروهای تجربی از مقادیر پیش بینی شده نیز بزرگ تر هستند. این افزایش نیرو، به دلیل دو لبه برنده ابزار مورد استفاده در آزمایش است و می دانیم که نقاط متفاوت استفاده در آزمایش است و می دانیم که نقاط متفاوت

دارند. بنابراین قبل از اینکه لبهٔ برنده اول به طور کامل از درگیری با قطعه کار خارج شود، لبهٔ برنده دوم با قطعه کار درگیر می شود و این درگیری توامان هر دو لبه برنده باعث می شود که مقدار مؤلفه های نیروی تجربی از نیروی پیش بینی شده بیشتر شود. زیرا که نیروی پیش بینی شده فقط به ازای یک لبهٔ برنده محاسبه شده است. از طرفی در محدود $\mu_{AB} \leq \Theta \leq (\mu_{AB} - 180)$ باز هم مؤلفه های نیروی تجربی بزرگتر از نیروهای پیش بینی شده هستند. این اختلاف ناشی از آن است که در محاسبهٔ نیروهای پیش بینی شده از اثر نیروهای لبه صرف نظر شده است. در حالی که این اثر درهنگام آزمایش وجود دارد.

آزمایشات دیگری بر روی آلیاژTi₆Al₄V انجام شده است. شکل ۶ منحنی تغییرات نیروهای تجربی و پیش بینی شده را نشان می دهد.

در مقایسه این نیروها دیده می شود که در راستای X و Vنیروهای تجربی و پیش بینی شده توافق نسبتا" خوبی دارند ولی در راستای محورZ نیروی پیش بینی شده بوسیلهٔ مدل از نیروی تجربی بطرز قابل ملاحظه ای کمتر می باشد. این اختلاف با در نظر گرفتن این موضوع که در مدل ارائه شده از نیروی لبه صرف نظر شده قابل توجیه است.

۸- نتیجه گیری

در این مقاله فرآیند فرزکاری با فرزسرکروی تجزیه و تحلیل شده است. بر اساس مکانیک تراش فلزات، مدلی برای پیش بینی نیروهای وارد بر فرز سرکروی ارائه شده است. در این مدل، لبهٔ برنده که در عمل تراش مایل انجام می دهد به اجزای بسیارکوچکی تقسیم شده است. فرض می شود که هریک از این اجزا یک لبهٔ برنده راست تراش می شود که هریک از این اجزا یک لبهٔ برنده راست تراش می شود که مریک از این اجزا یک لبهٔ برنده راست تراش تراش. نیروی وارد بر لبهٔ برنده برآیند نیروهای وارد بر این اجزا است. برای محاسبهٔ زاویه های تراش، اصطکاک و تراویهٔ براده، از روابط تجربی استفاده شده است. مقدار نیروهای ماشین کاری حاصل از مدل با نیروهای به دست آمده از نتایج تجربی دیگران مقایسه شده اند.

در بخش اول تغییر زاویهٔ مؤثر براده و زاویهٔ تمایل بر حسب X بررسی شده که نتایج حاصله، در مقایسه با نتایج به دست آمده بوسیلهٔ یانگ و پارک همخوانی خوبی دارد. در قسمت دیگر، نتایج حاصل از آزمایشات انجام شده بر روی فولاد ۲۰۴۵ و نتایج حاصل از مدل مقایسه انجام شده است. این مقایسه نشان می دهد که نیروهای تجربی پیش بینی شده به وسیله مدل در مؤلفه های F_x و T_y به ترتیب در حدود ۱۰ ۲۵ و ۵۰ درصد خطا دارند که درمقایسه با نتایج کارهای یانگ وپارک نتایج قابل قبولی است. در ابتدای منحنی مشاهده می شود که نیروهای تجربی به مقدار قابل ملاحظه ای از نیروهای پیش بینی شده بیشتراست. این افزایش ناشی از طبیعت عملیات فرزکاری است که در شروع براده برداری ضربه و فشار ناگهانی در نیروها می شود.

در آزمایتش انجام شده بر روی آلییاژ $Ti_6 Al_4V$ توافق خوبی بین نیروهای پیش بینی شده و $Ti_6 Al_4V$ توافق خوبی بین نیروهای پیش بینی شده و محور Z نیروی پیش بینی شده بوسیلهٔ مدل از نیروی محور Z نیروی بیش بینی شده بوسیلهٔ مدل از نیروی به دلیل وجود نیروی لبه است که در حین می اشد، در حالی که در مدل پیشنهادی از این نیرو صرف نظر شده است.

تشکر و قدردانی از آقای مهندس رحمان جمشیدی دانش آموخته کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک دانشکده مکانیک دانشگاه تهران بخاطر زحماتی که در راستای تهیه این مقاله متحمل شدهاند سپاسگذاری می شود.

مراجع

- Chiang, S.T., Tsai, C.M., and Lee, A.C. "Analysis of Cutting Forces in Balend Milling", J. Materials Processing Technology, Vol. 47, pp. 231 -249, 1995.
- Lee, P. and Altintas, Y. "Prediction of Ball-end Milling Forces From Orthogonal Cutting Data", Int. J. Mach-Tools Manufacture, Vol. 36, No. 9, pp. 1059–1072, 1996.
- Yang, M. and Park, H. " The Prediction of Cutting Force in Ball-end Milling", Int. J. Mach. Tools Manufacture, Vol. 31, No. 1, pp. 45-54, 1991.
- Feng, H.Y. and Meng, C.H. "The Prediction of Cutting Forces in the Ball-end Milling Process", Int. J. Mach. Tools Manufacture, Vol. 34, No. 5, pp. 697–710, 1994.
- Tai, C.C. and Fuh, K.H. "The Prediction of Cutting Force in the Ball-end Milling Process",
 J. Material Processing Technology, Vol. 54,
- pp. 286–301, 1995.6. Shaw, M.C. "Metal Cutting Principles", Oxford Univ. Press, New York, 1991.
- Fryderyk, E. and Gorczyca, P.E. "Application of Metal Cutting Theory", Southeastern Massachusetts University, 1987.
- Oxley, P.L.B. "An Analytical Aproach to Assessing Mach. Inability", The Mechanics of Machining 1989.
- Imani, B.M.M., Sadeghi, H., and Elbestawi, M.A. "An Improved Process Simulation System for Ball-end Milling of Sculptured Surfaces", Int. J. Mach. Tools Manufacture, Vol. 38, pp. 1089–1107, 1998.
- Abrari, F., Elbestawi, M.A., and Spece, A.D. "On the Dynamics of Ball-end Milling: Modeling of Cutting Forces and Stability Analysis", Int. J. Mach. Manufacture, Vol. 38, No. 3, pp.215–238, 1998.